

MUNKILE LUI HERCULE (I)

În Grecia antică circulau legende despre o mulțime de eroi și semizei, ființe născute din unirea divinităților cu oamenii, care se distingeau prin curaj, forță sau altă virtute. Bunicii povesteau aceste istorii nepoților, care visau să ajungă într-o zi rapizi ca Ahile, șireți ca Perseu, frumoși ca Elena sau inteligenți ca Ariana.

Dintre toți eroii, cel mai cunoscut și mai admirat era Hercule (Heracles în limba greacă). Peste tot se vorbea de el; nu exista monstru cu care să nu se fi luptat, pericol pe care să nu-l fi depășit. Și alții avuseseră de împlinit misiuni primejdioase, dar el trecuse cu bine peste douăsprezece, nici mai mult, nici mai puțin! Iată de ce era cel mai mare! Iată de ce nu era nimeni ca el!

Respect pentru Părinții lui Hercule erau frumoasa Alcmene și Zeus. În realitate, Alcmene era căsătorită cu Amfitrion, un muritor, dar, într-o zi în care acesta se afla departe de casă, Zeus i-a luat înfățișarea și s-a unit cu Alcmene, care nu și-a dat seama că era cu regele zeilor.

Astfel, Alcmene a adus pe lume fiul unui zeu, căruia i s-a dat numele de Hercule.

După cum vă puteți închipui, povestea asta nu i-a plăcut deloc Herei, soția lui Zeus.

„M-am săturat de Zeus și de jocurile lui prostești cu muritoarele“, și-a spus furioasă zeița. „O să vadă el și plicticoasa aia ce se întâmplă cu cei care o înfurie pe Hera! Am eu grijă de copilul ăsta!“

Hercule avea numai opt luni când, într-o noapte, pe când dormea, zeița Hera **a trimis în camera lui doi șerpi uriași**. SSSSSSSSS... șerpii s-au târât în tăcere până la leagăn.

În dimineața următoare, când a intrat în cameră să-și vadă copilul preaiubit, Amfitrion a rămas cu gura căscată. Hercule, amuzat, strângea în mânuțe șerpii: îi strangulase!

– Țsta nu e un copil obișnuit... Cred că soarta i-a rezervat ceva deosebit!